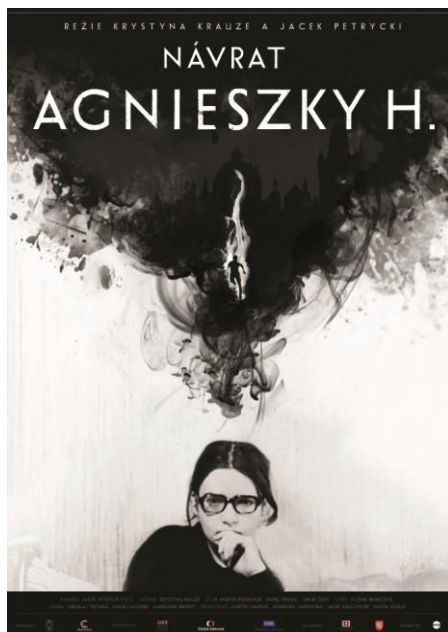

Návrat Agnieszky H.

Celovečerní koprodukční dokumentární film o režisérce Agnieszce Holland a jejím vztahu k Československu.

„Česká kultura byla jiným zrcadlem našeho světa.“

Agnieszka Holland v rozhovoru pro magazín MF Dnes

Film má dvě základní roviny: Je příběhem režisérky Agnieszky Holland v době studií pražské FAMU na konci dramatických 60. let, o jejích tehdejších přátelích, účasti ve studentské stávce i o odsouzení za protistátní činnost. Druhou rovinou filmu jsou její návraty po roce 1989 až po historický seriál o smrti Jana Palacha. Zároveň jde o příběh o odvaze, strachu, poctivosti i o přátelství a jeho zkouškách.

Scénář: Krystyna Krauze

Režie: Krystyna Krauze, Jacek Petrycki

Kamera: Jacek Petrycki

Střih: Evženie Brabcová

Hudba: Maciej Kaziński, Mikołaj Trzaska

Producenti: Martin Vandas, MAUR film s.r.o. CZ, Jacek Naglowski a Agnieszka Janowska, Centrala Film PL, Petr Kubica, Česká televize CZ

Film byl natočen za podpory Státního fondu kinematografie a Polski Instytut Sztuki Filmowej.

Distributorem je společnost Artcam.

Film uvádíme do kin v termínu 16. ledna, protože jeho téma je silně provázáno s osudovým okamžikem našich dějin, s upálením Jana Palacha v roce 1969, jehož 44. výročí si právě 16. ledna 2014 připomeneme.

Krystyna Krauze absolvovala studium na katedře dokumentaristiky **pražské FAMU** (diplomová práce Krzysztof Kieslowski - spleť cest dokumentaristy), je překladatelkou a propagátorkou českého dramatického umění v Polsku. Vydala tři antologie českého dramatu. V 80. letech se angažovala v polském opozičním hnutí. Od roku 1988 působila v Československo-polské solidaritě. Účastnila se demonstrace 17.11.1989, dva dny nato byla deportována z ČSSR s razítkem „nežádoucí osoba“. V letech 2008 až 2011 pracovala jako zástupkyně ředitele Polského institutu v Praze.

1997 – Nic není absurdní – portrét rabína Karola Sidona 1998 –
Mistr Vyskočil
Bugel a Bugel – kněz a jeho syn 2010 - Babylon
2012 – Tatarské touhy
...a další

Jacek Petrycki se narodil 12. ledna 1948 v Poznani.

Kameraman, režisér, pedagog. Od roku 1987 spolupracuje s britskými televizními stanicemi Channel 4 a BBC a také s HBO. Jacek Petrycki byl kameramanem nejznámějších filmů z proudu tzv. kina morálního neklidu, mj. *Klid* a *Amatér* Krzysztofa Kieślowského. V sedmdesátých letech, kdy převládalo těžké a statické filmařské vybavení, se snažil oživit snímky vlastní technikou, která spočívala v používání delšího objektivu a účelové neostrosti prvního plánu. Jako kameraman spolupracoval s generací polských dokumentaristů, kteří začínali tvořit na přelomu 60. a 70. let. Angažoval se politicky jako tvůrce dokumentárních filmů věnovaných Solidaritě a také situaci v Čečensku, Rusku nebo Kosovu. Byl kameramanem řady filmů Agnieszky Holland, např. *Evropa, Evropa, Provinční herci*, *Zázračná zahrada*, *Horečka* a také uvedeného film *Výslech* (režie Ryszard Bugajski)

Agnieszka Holland (nar. 28. 11. 1948 ve Varšavě), filmová a televizní režisérka. Rodiče jejího otce byli zavražděni ve varšavském ghettu. Její matka, katolička, pracovala za války v odboji a zúčastnila se Varšavského povstání. Agnieszka studovala v letech 1966 – 1971 pražskou FAMU. Svoji kariéru začala v Polsku jako asistentka Krzysztofa Zanussiho. Spolupracovala s Andrzejem Wajdou a Krzysztofem

Kieślowským. Po vyhlášení výjimečného stavu v Polsku v prosinci 1981 zůstala na Západě. Její filmy získaly řadu cen, snímek *Evropa, Evropa* (1990) byl nominován na Oscara. Její poslední filmy *W ciemnościach / V temnotách* (2011) a *Hořící keř* byly nadějnými kandidáty na Oscara.

Na události kolem Palachovy smrti vzpomíná Agnieszka Holland takto: „Já jsem odjela do Polska na vánoční prázdniny, takže jsem v Praze přímo v těch dnech nebyla. Chtěla jsem hned přijet, ale vzali mi výjezdní doložku a nechtěli mě do Československa pustit. Do Prahy jsem se dostala až po Palachově pohřbu. Kolegové mi ale vše vyprávěli, ukazovali mi filmy, které natočili a fotky, které udělali. Všichni byli velice vzrušení, ale zároveň jsem cítila, že odhodlání bojovat za svobodu každým dnem slábne. Během jednoho měsíce lidé rezignovali, viděla jsem, jak normalizace neuvěřitelně rychle zasahuje do všeho, jak se šíří strach, až zůstalo jen pár disidentů. A lidé byli na ty, kteří se chovali statečně, naštvaní, protože jim už jen svou přítomností připomínali jejich zbabělost a ponížení. Pro mě to byla obrovská lidská a společenská zkušenost.“

Málokdo ví, že v Čechách byla Agnieszka Holland v prosinci 1971, těsně po vánočních svátcích, souzena:

„Ve vazbě na Ruzyni jsem byla asi šest nebo sedm týdnů. Pak jsem ještě chodila na výslechy. Soud se konal koncem prosince 1971. Laco Mravec byl odsouzen do vězení na rok a půl, já a Helena Stachová jsme dostaly podmínku.“

Vzpomínky z věznice následně uplatnila jako herečka v legendárním filmu *Výslech*: „Ty podmínky se příliš nelišily, alespoň bachaři se snažili, abychom se cítili jako v padesátých letech. Když mě brali do vazby, tak mě vysvlékli donaha a bachařka mě strašně ponižovala. Strčili mě do „díry“ ve sklepech, do izolace, tam jsem seděla asi týden. Nebyla tam ani postel, záchod nebyl nijak zacloněný. Pak mě dali do normální cely. A jako spoluvězeňkyni jsem dostala mladou holku ze Slovenska, zlodějku, a to bylo šílené, co s ní dělali, ona byla asi třikrát znásilněna bachaři, znásilnil ji také gynekolog. Ten se na mě taky vrhl, já jsem ale začala rvát polsky, tak se zalekl. Musím říct, že to vězení bylo drsné. Já jsem pak Bugajskému (režisérovi – pozn.) vyprávěla některé věci, hlavně o atmosféře v těch celách.“

Režisérka Krystyna Krauze o svém filmu: Náš dokumentární snímek bude mít dvouvrstvou strukturu. V první vrstvě budeme sledovat Agnieszku Holland během práce na seriálu *Hořící keř*, ve druhé vrstvě se vrátíme do dob jejího bouřlivého mládí. Přiblížíme atmosféru, která panovala během studií na FAMU a budeme hovořit o důležitých momentech a rozhodnutích, které následně ovlivnily její tvorbu a život. Rádi bychom se setkali s jejími tehdejšími přáteli a s lidmi, kteří byli zapojeni do protikomunistických aktivit (Laco Mravec, Zuzana Buhlová, Petr Uhl a Helena Stachová).

Spoluautor filmu, **Jacek Petrycki**, je režisérčiným dlouholetým přítelem, jejím vrstevníkem, vynikajícím polským kameramanem, který byl taktéž celou řadu let zapojen do disidentského hnutí. Dokumentární snímek „Návrat Agnieszky H.“ bude pokusem o reflexi jejich společných ideálů mládí a potřeby žít ve svobodě a pravdě. O reflexi důležitých životních rozhodnutí v době politického nátlaku a obyčejné lidské poctivosti v době totality.

Kontakt:

ALENA VANDASOVÁ
Head of Office & Public Relations
Email: vandasova@maurfilm.com
Tel.: +420 775 117 646

